

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ&ΑΓ.ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Μάιος 2019

Έτος 8^ο - Τεύχος 88

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

site:

www.agios-stefanos.gr

email:

graminagst@gmail.com

fb:

Enoria Agiou Stefanou

Περιεχόμενα

Α) Σπουδαία πρόσωπα
της Αγίας Γραφής
(Π.Δ.)

Β) Λειτουργική
ὀρολογία (ΙΔ' μέρος)

Γ) Ἑρμηνεία
στο «Πάτερ ἡμῶν»
(Ε')

Δ) Ἀγ. Ἰω. Ρῶσσοσ

Ε) Ἀκολουθίες μηνός

Ἀνακοινώσεις

Τὰ Ἑνοριακά μας
Παρεκλήσια
θὰ εἶναι ἀνοικτὰ
ἐκτὸς ἀπροόπτου
ὡς ἐξῆς:

Ἀγ. Ἀναργύρων:

κάθε Δευτέρα

7.30-10.30 π.μ.

Ἀγ. Παρασκευῆς:

κάθε Παρασκευή

7.30-10.30 π.μ.

Ἀγ. Βαρβάρας:

κάθε Σάββατο

11-12 π.μ.

Ἀγ. Τριάδος:

κάθε Κυριακή

11-12 π.μ.

Ἀγ. Δημητρίου:

κάθε Κυριακή

7-10 π.μ.

Τὸ περιοδικὸ ἐκδίδεται
κατόπιν ἐπισχυσεως
εὐσεβοῦς ἐνοριτοῦ μας,
τὸν ὁποῖο εὐχαριστοῦμε!

Ἐπιμέλεια-Σύνταξη

π.Χρ.Θ.

&

Ἡλ.Σιαχ.

Α) ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

«Μετά ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θεῖους Πατέρες ποὺ εἶναι ἑρμηνευτὲς τῶν Γραφῶν...διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα ποὺ πρὶν δὲν γνωρίζες».

(Ἀγ.Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον, σελ.227)

Σπουδαία πρόσωπα τῆς Ἀγίας Γραφῆς (Παλαιὰ Διαθήκη) (Ἄνδρες-ἀλφαβητικά)

4) ΔΑΥΙΔ (ἢ ΔΑΒΙΔ)

Ὁ Δαβὶδ ὑπῆρξε ποιμένας, μουσικός, ποιητής, στρατιωτικός διοικητής, προφήτης καὶ βασιλιάς. Τὸ ὄνομά του στὰ ἑβραϊκὰ σημαίνει "ἀγαπημένος" ἢ "ἀγαπητός". Ἦταν ὁ δεύτερος κατὰ σειρά μετὰ τὸν Σαοὺλ Βασιλιάς καὶ ὁ μεγαλύτερος ἀπ' ὅλους τοὺς βασιλιάδες τοῦ Ἰσραήλ. Σύμφωνα με τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν χρονολογιῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὁ Δαβὶδ θὰ πρέπει νὰ ἔζησε περίπου τὸ 1040-970 π.Χ. Βασίλευσε γιὰ 40 χρόνια, ἀπὸ τὸ 1010-970 π.Χ.. Οἱ περισσότεροι Ψαλμοὶ εἶναι γραμμένοι ἀπὸ τὸν Δαβὶδ.

Οἱ γονεῖς τοῦ Δαβὶδ ἦταν πτωχοὶ καὶ ἐκεῖνος ἐξασκοῦσε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ βοσκοῦ. Σὲ πολὺ νεαρὴ ἡλικία, μετὰ ἀπὸ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ, κρίσθηκε κρυφὰ βασιλιάς ἀπὸ τὸν προφήτη Σαμουὴλ στὴ θέση τοῦ βασιλιά Σαοὺλ, τὸν ὁποῖο ὅμως εἶχε ἀπορρίψει ὁ Κύριος.

Ἐπειδὴ ὁ Δαβὶδ ἦταν δεξιότεχνος μουσικός, ὁ Σαοὺλ τὸν κάλεσε στὸ παλάτι του γιὰ νὰ τὸν διασκεδάσει καὶ νὰ τὸν καταπραῦνει ὅταν ἦταν κακοδιάθετος. Ἐκεῖ ὁ Δαβὶδ συνδέθηκε με βαθιὰ φιλία με τὸ γιὸ τοῦ Σαοὺλ, τὸν Ἰωνάθαν. Μετὰ τὴν ἐνδοξὴ νίκη του ἐναντίον τοῦ Γολιάθ, ἐγίνε ἀξιωματικός καὶ νυμφεύθηκε τὴ θυγατέρα τοῦ βασιλιά Σαοὺλ, τὴ Μελχόλ. Λόγω τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ Δαβὶδ, ἀφοῦ ἡ δόξα καὶ ἡ δημοτικότητα του ἐγίναν μεγαλύτερες ἀπὸ τοῦ Σαοὺλ, ὁ Σαοὺλ τὸν μίσησε ἀκόμη περισσότερο. Ἔτσι ὁ Σαοὺλ ἐνίωσε ἐντονο φθόνο γιὰ τὸ Δαβὶδ καὶ ἀποπειράθηκε ἀρκετὲς φορὲς νὰ τὸν σκοτώσει. Ὁ Δαβὶδ ὅμως πάντοτε γλίτωνε, με τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ φίλου του Ἰωνάθαν, ὁ ὁποῖος προστάτευε τὸ φίλο του ἀπὸ τὸ φθόνο τοῦ πατέρα του.

Στὴ Βίβλο περιγράφεται ὅτι ἦταν μικρὸς στὸ ἀνάστημα, ξανθός, με ὠραία μάτια καὶ με ὠραῖο, ἀγαθὸ πρόσωπο. Ἀπὸ μικρὴ ἡλικία ἦταν ποιμένας στὰ πρόβατα τῆς οἰκογένειάς του καὶ ἦταν πολὺ ἱκανὸς στὴ σφεντόνα. Ἦταν ἐξαιρετικὸς μουσικός καὶ ποιητής. Ἐπαιζε ἓνα μουσικὸ ὄργανο ποὺ λεγόταν ψαλτήρι καὶ ἔμοιαζε με ἄρπα. Ὁ Δαβὶδ ἦταν συνετὸς καὶ ἐξαιρετικὸς πολεμιστής, γενναῖος, μιλοῦσε με σοφία καὶ φρόνηση καὶ ἦταν πλήρως ἀφοσιωμένος στὸ Θεό. Τὸν διέκρινε ἡ πραότητα. Ὅταν τὸν ἐπέλεξε ὁ Κύριος γιὰ νὰ τὸν χρησιμοποιήσει σύμφωνα με τὸ θέλημά Του, τὸν περιέγραψε ὡς «ἀντρα ποὺ εἶναι ὅπως τὸν θέλει ἢ καρδιά τοῦ Θεοῦ», καθὼς ἐπίσης «ἀγαθός καὶ ἄξιος ἐνώπιόν του Κυρίου».

Β) Γνωριμία με την Λειτουργική ζωή της Εκκλησίας μας

Λειτουργική όρολογία [κατ' αλφάβητον λειτουργικό λεξικό] (ΙΔ' μέρος)

Δ

«Δεσποτικά στιχηρά».

Ἔτσι λέγονται τὰ Ἑσπερινά της Παρακλητικῆς τα ὁποῖα ἀναφέρονται στὸν (Δεσπότη) Χριστό. Διακρίνονται σὲ κατανυκτικά, σταυρώσιμα καὶ νεκρώσιμα.

« Δεσποτικὸς θρόνος».

Εἶναι ὁ θρόνος ὅπου κάθεται ὁ Ἐπίσκοπος κατὰ τὴ θεία Λειτουργία. Τὴν παλαιὰ ἐποχὴ βρισκόταν μέσα στὸ ἱερὸ Βῆμα καὶ πίσω ἀπὸ τὴν Ἀγία Τράπεζα. Ἀπὸ τότε ὅμως πού ὑπερυψώθηκε τὸ Τέμπλο, ὁ θρόνος τοποθετήθηκε στὸ δεξιὸ μέρος τοῦ κεντρικοῦ κλίτους τοῦ Ναοῦ.

Ὁ Δεσποτικὸς θρόνος ἔχει εἰκόνα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, γιατί ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ζωντανὴ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καθόσον ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ μόνος Ἀρχιερέας.

«Δευτέρα Καθαρά».

Ἔτσι ὀνομάζεται ἡ Δευτέρα τῆς Α' ἐβδομάδας τῶν Νηστειῶν, δηλαδή ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἡ ὁποία σύμφωνα μὲ τὶς Ἀποστολικὲς Διαταγές πρέπει νὰ ἀρχίζει μὲ νηστεία: «*Νὰ τηρεῖτε τὴ νηστεία τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἡ ὁποία περιλαμβάνει ἀνάμνηση τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου καὶ τῆς νομοθεσίας. Νὰ τηρεῖται αὐτὴ ἡ νηστεία πρὶν ἀπὸ τὴ νηστεία τοῦ Πάσχα, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴ Δευτέρα καὶ συμπληρούμενη τὴν Παρασκευὴ*» (Ἀπ.Πατ., ΕΠΕ 1, 249).

«Δευτέρα Μεγάλη».

Εἶναι ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδας, δηλαδή τῆς Ἑβδομάδας πού προηγεῖται τοῦ Ἀγίου Πάσχα. Τὴν ἡμέρα αὐτὴ ἐνθυμούμαστε τὸν Πάγκαλο Ἰωσήφ ὡς τύπο τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ξηρανθεῖσα ἀπὸ τὸν Κύριο συκιά, γεγονός πού συνέ-

βη λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ Πάθος τοῦ Κυρίου. Ὁ Ὅρθρος τῆς ἡμέρας αὐτῆς γίνεται τὸ ἀπόγευμα τῆς προηγούμενης ἡμέρας, Κυριακῆς των Βαΐων. Τὸ πρῶν γίνεται ἡ ἀκολουθία τῶν Ὁρῶν καὶ ὁ Ἑσπερινὸς της Μεγάλης Τρίτης σὲ συνδυασμὸ μὲ Προηγουμένη θεία Λειτουργία. Τὸ ἀπόγευμα, τελεῖται ὁ Ὅρθρος τῆς ἐπομένης ἡμέρας, δηλαδή τῆς Μεγάλης Τρίτης.

«Διαδοχὴ Ἀποστολική».

Ἔτσι λέμε καὶ εἶναι πραγματικότητα τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἀδιάκοπη μετάδοση τοῦ χαρίσματος τῆς Ἱεροσύνης καὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ τρόπου ζωῆς τους, ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους μέχρι τοὺς σημερινούς Ἐπισκόπους της Ἐκκλησίας μας.

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία λέγεται Ἀποστολική. Γιατί καὶ οἱ Ἐπίσκοποι της εἶναι διάδοχοί των Ἀποστόλων, καὶ γιατί κατέχει τὴν ἀλήθεια, ὅπως τὴ δίδαξαν οἱ Ἀπόστολοι καὶ αὐτὸ ὀφείλεται στοὺς Ἀγίους Πατέρες πού ὑπῆρξαν ἡ γέφυρα μεταξύ των Ἀποστόλων καὶ ἡμῶν.

Αὐτὰ τὰ δύο, δηλαδή ἡ ἀποστολικὴ διαδοχὴ τῶν Ἐπισκόπων καὶ ἡ ἀνόθευτη ἀποστολικὴ διδασκαλία συνδέονται μεταξύ τους, ἢ μᾶλλον ταυτίζονται. Ἡ ἀποστολικὴ διαδοχὴ τῶν Ἐπισκόπων, δὲν εἶναι μιὰ ἀδιάκοπη σειρά διδασκαλίας καὶ διδασκάλων, οὔτε ἀκόμη μιὰ τυπικὴ σειρά χειροτονιῶν, ἀλλὰ «ἡ πλήρως διδακτικὴ καὶ πλήρως χαρισματικὴ διαδοχὴ». Δηλαδή, ἀποστολικὴ διαδοχὴ εἶναι κυρίως ἡ μετάδοση στὶς ἐπόμενες γενιές τῆς ὀλοκληρωμένης – καθολικῆς – ἀλήθειας ὅπως τὴν παρέδωσαν οἱ Ἀπόστολοι. Διότι οἱ Ἀπόστολοι, ὅταν χειροτονοῦσαν τοὺς διαδόχους τους, δὲν ἤθελαν ἀπλῶς νὰ μεταδώσουν τὴν ἐξουσία πού εἶχαν, οὔτε νὰ ἀποκτήσουν ἀπλῶς μαθητὲς

πού νὰ γνωρίζουν τὴν ἀλήθεια, ἀλλὰ μετέδωσαν σ' αὐτοὺς ὀλοκληρὴ τὴ ζωὴ, ὀλοκληρὴ τὴν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ὅσοι βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ ζωὴ τῶν Ἀποστόλων, βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς δίνει τὴν ἐξῆς μαρτυρία σχετικὰ μὲ τὴν ἀποστολικὴ διαδοχὴ:

«*Τώρα λοιπόν, (τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς) ἐκπληρώθηκε ἡ ὑπόσχεση πού ἔδωσε ὁ Χριστὸς καὶ κατέβηκε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, σταλμένο καὶ δοσμένο ἀπὸ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό. Καὶ ἀφοῦ περιέλαμψε τοὺς ἀγίους μαθητὲς καὶ τοὺς ἀνάψε μὲ θεῖο τρόπο σὰν πραγματικὲς λαμπάδες, καὶ μᾶλλον τοὺς ἀνέδειξε σὲ ὑπερόσμιους καὶ παγκόσμιους φωστῆρες, πού ἔχουν τὴ θέση αἰώνιας ζωῆς, φώτισε μέσω αὐτῶν ὅλη τὴν οἰκουμένη. Καὶ ὅπως, ἂν κανεὶς ἀνάψει ἀπὸ μιὰ φωτεινὴ λαμπάδα μιὰν ἄλλη καὶ ἀπὸ ἐκείνη μιὰ ἄλλη καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς, κρατώντας το μὲ τὴ διαδοχὴ, ἔχει πάντοτε τὸ φῶς μόνιμα, ἔτσι καὶ μέσω τῆς χειροτονίας τῶν Ἀποστόλων ἐπάνω στοὺς διαδόχους τους καὶ ἀπὸ αὐτοὺς πάλι σὲ ἄλλους καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς καθὼς διαδίδεται ἡ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, προχωρεῖ μέσω ὅλων των γενεῶν καὶ φωτίζει ὅλους τοὺς εὐπειθεῖς στοὺς πνευματικὸς ποιμένες καὶ διδασκάλους.*

Αὐτὴ, λοιπόν, τὴ χάρη καὶ τὴ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ μέσω τοῦ Ευαγγελίου φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐρχεται νὰ φέρει στὴν πόλη καθένας ἀπὸ τοὺς κατὰ καιροὺς ἀρχιερεῖς. Καὶ ἐκεῖνοι πού ἀπωθοῦν κάποιον ἀπὸ αὐτοὺς, διακόπτουν τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ διασποῦν τὴ θεία διαδοχὴ καὶ ἀποχωρίζονται ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ παραδίνονται σὲ αλιτηριώδεις ἐπαναστάσεις καὶ συμφορὲς κάθε εἶδους». (ΕΠΕ 10, 113).

Γ) ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

Ἑρμηνεία στὸ «Πάτερ ἡμῶν» (Ε')
(Ἀγίου Μακαρίου τοῦ Νοταρά)

«Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου» (Β')

Τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ, εἶναι ἅγιο καὶ ὑπεράγιο καὶ πηγὴ ἀγιότητος. Καὶ μόλις τὸ ἀναφέρουμε ἀγιάζει ὅλα ἐκεῖνα γιὰ τὰ ὁποῖα τὸ ἀναφέρουμε. Δὲν ἐπιδέχεται δὲ καμιὰ αὐξηση ἀγιότητος ἢ ἐλάττωση. Ὁμως ὁ Θεὸς θέλει καὶ ἀγαπᾷ νὰ δοξάζεται τὸ Ὄνομά Του καὶ ἀπὸ ὅλα τα δημιουργήματά Του, καθὼς τὸ λέει ὁ προφήτης καὶ ψαλμωδὸς Δαβίδ: «*Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ*». Δηλαδή: «*Δοξάσατε τὸν Θεὸ ὅλα τα δημιουργήματά Του*». Καὶ αὐτὸ τὸ ἀπαιτεῖ. Ὁχι τόσο γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, ὅσο γιὰ νὰ ἀγιασθοῦν τὰ πλάσματα Του ἀπ' Αὐτὸν καὶ νὰ δοξασθοῦν. Γι' αὐτὸ πρέπει, ὅ,τι καὶ νὰ κάνουμε, νὰ τὸ κάνουμε γιὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ, σύμφωνα καὶ μὲ τὸν Ἀπόστολο πού λέει: «*Εἴτε τρώτε, εἴτε πίνετε, εἴτε κάνετε ὅ,τιδήποτε ἄλλο, νὰ τὸ κάνετε γιὰ τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ ἀγιάζεται τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπὸ ἐμαῶς*».

Καὶ τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἀγιάζεται, ὅταν κάνουμε ἔργα καλὰ καὶ ἅγια, ὅπως εἶναι καὶ ἡ πίστη μας ἅγια. Καὶ τότε, βλέποντας οἱ ἄνθρωποι τὴν καλὴν μας πολιτεία, οἱ μὲν πιστοὶ Χριστιανοὶ θὰ δοξάζουν τὸν Θεό, ὁ Ὅποιος μᾶς σοφίζει καὶ μᾶς ἐνδυναμώνει νὰ ἐργαζόμαστε τὸ καλὸ, οἱ δὲ ἄπιστοι θὰ ἔλθουν σὲ ἐπίγνωση τῆς ἀλήθειας, βλέποντας ὅτι τὰ ἔργα μας, ἐπιβεβαιώνουν τὴν πίστη μας. Τὸ ἴδιο μας παρακινεῖ καὶ ὁ Κύριος νὰ κάνουμε, λέγοντας: «*Νὰ λάμπει μὲ τέτοιο τρόπο τὸ φῶς τῶν ἔργων σᾶς μπροστὰ στοὺς ἀνθρώπους, ὥστε βλέποντας τὰ καλὰ σας ἔργα, νὰ δοξάσουν τὸν Πατέρα σας τὸν ἐπουράνιο*».

Συμβαίνει βέβαια καὶ τὸ ἀντίθετο, δηλαδή νὰ βλασφημεῖται ἐξαιτίας μας τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρεις καὶ τοὺς ἄπιστους, κατὰ τὸν Ἀπόστολο: «*Τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ διασύρεται ἐξαιτίας σας ἀπὸ τοὺς εἰδωλολάτρεις*». Κάτι τέτοιο βέβαια δημιουργεῖ μεγάλη σύγχυση καὶ φοβερὸ κίνδυνο, διότι νομίζουν οἱ ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα οἱ ἄπιστοι, ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς προστάζει νὰ ἔχουμε μιὰ τέτοια συμπεριφορά.

Δ) ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ρῶσος, 27 Μαΐου

Ἡ ἰδιαίτερα πατρίδα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου εἶναι ἡ Οὐκρανία. Στὸν Ρωσοτουρκικὸ πόλεμο τοῦ 1711 σκλαβώθηκε ἀπὸ τοὺς Τατάρους, συμμάχους τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι τὸν πούλησαν σκλάβο σὲ Τούρκο ἀξιωματοῦχο, στὸ Προκόπι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἡ ζωὴ τῆς σκλαβιάς ἦταν πολὺ σκληρὴ γιὰ τὸν νεαρὸ Ἰωάννη, ἰδιαίτερα τὸν πρῶτο καιρὸ. Οἱ πιέσεις γιὰ νὰ ἀλλαξοπιστήσῃ ἦσαν ἀφόρητες καὶ τὰ βασανιστήρια ἀπερίγραπτα. Ζοῦσε μέσα σὲ ἀθλιεῖς συνθήκες, ἀλλὰ εὗρισκε παρηγοριὰ στὴν ἀδιάλειπτη προσευχὴ, διὰ τῆς ὁποίας ἀντλοῦσε δύναμη, κουράγιο καὶ ἐμπνευση στὸν ἀγῶνα του. Ἐκτελοῦσε μὲ προθυμία τὶς ἐντολὲς τοῦ ἀφεντικοῦ του, ἐργαζόταν φιλότιμα καὶ ἀκούραστα καὶ ταυτόχρονα ψιθύριζε συνεχῶς, πότε μὲ τὰ χεῖλη καὶ πότε μὲ τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά, τὸ «*Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γίε τοῦ Θεοῦ, ἐλέησον με*».

Μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ὁ ἀγὰς ἄρχισε νὰ «μαλακώνει» βλέποντας τὸν Ἰωάννη νὰ προσεύχεται συνεχῶς, νὰ ἐργάζεται φιλότιμα καὶ νὰ τὸν ἐξυπηρετεῖ κατὰ τὸν καλύτερο τρόπο. Ἡ συμπάθειά του αὐτὴ ἄρχισε νὰ γίνεται θαυμασμός, ὅταν διεπίστωσε ὅτι μὲ τὴν πίστη καὶ τὴν προσευχὴ τοῦ νεαροῦ Ἰωάννη γίνονταν θαύματα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ εὐεργετηθοῦν πολλοί, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης βίωσε μέσα στὴν σκλαβιά τὴν ἀληθινὴ ἐλευθερία. Καὶ ἦταν πράγματι ἐλεύθερος, ἀφοῦ ἡ ἐλευθερία εἶναι ἐσωτερικὴ ὑπόθεση. Κατάφερε, μὲ τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴ, νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν τυραννία τῶν παθῶν, τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ διαβόλου, πού εἶναι ἡ πιὸ σκληρὴ μορφή δουλείας. Παρέδωσε τὴν ἅγια ψυχὴ του σὲ ἡλικία σαράντα περίπου ἐτῶν, στὶς 27 Μαΐου τοῦ 1730, ἀφοῦ προηγουμένως κοινώνησε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ὁ τάφος τοῦ ἔγινε λαϊκὸ προσκύνημα γιὰ Χριστιανούς καὶ Μουσουλμάνους, ἀφοῦ εὐεργετοῦσε τοὺς πάντες χωρὶς διάκριση.

Τὸ 1924, μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν πληθυσμῶν, οἱ κάτοικοι τοῦ Προκοπίου μετέφεραν ὡς θησαυρὸ ἀτίμητό το ἀφθαρτὸ Λεῖψανό του στὴν Εὐβοία, στὸ χωριὸ Ἐμὶν Ἀγά, πού τὸ ὀνόμασαν Νέο Προκόπιο. Ὁ βίος τοῦ Ὁσίου μας δίνει τὴν ἀφορμὴ νὰ τονίσουμε ὅτι ἡ πνευματικὴ ζωὴ δὲν εἶναι βίος ἀνθόσπαρτος, ἀλλὰ εἶναι ὁδὸς στενὴ καὶ τεθλιμμένη. Γιὰ νὰ μπορέσει κανεὶς νὰ βρεῖ τὸν Θεὸ μέσα του καὶ νὰ ἀποκτήσῃ προσωπικὴ κοινωνία μαζί Του, πρέπει νὰ ἀγωνισθεῖ καὶ νὰ παλαίψῃ μὲ τὰ πάθη καὶ τὶς ἀδυναμίες του μὲ μεγάλη ὑπομονή, γιατί μὲ τὴν ὑπομονή, τὴν προσευχὴ καὶ τὴν ἀγάπη κατορθώνονται ἀκόμη καὶ τὰ φαινομενικὰ ἀκατόρθωτα.

Ε) Προγραμμα Ακολουθιών Μαΐου 2019

	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
	Οι ακολουθίες που σημειώνονται μέ πορτοκαλί χρώμα θα τελούνται στο Παρεκκλήσιο του ἱ.Χρυσοστόμου			Ὁ Ἀγιασμός τῆς πρωτομηνιάς θα γίνει τὴν Παρασκευή		3 Ζωοδόχου Πηγῆς Θ.Λειτουργία &μ.Ἀγιασμός 7.00 π.μ.	4 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.15 μ.μ.
	5 ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Θωμᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Ἑσπερινὸς 7.00 μ.μ.	Ἑσπερινὸς 7.00 μ.μ.	8 Ἁγ.Ἰω.Θεολόγου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Ὁ ἐφημέριος διακονεῖ στὸ Κοιμητήριο κάθε Σάββατο 11-12 π.μ. (ἐκτὸς ἀπροόπτου)		11 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
	12 ΚΥΡΙΑΚΗ τῶν Μυροφόρων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Ἑσπερινὸς 7.00 μ.μ.	Στὸ Ναὸ μας παραδίδονται μαθήματα Τυπικοῦ τῶν Ἀκολουθιῶν (Τρίτη 14/5 στίς 6.00 μ.μ.)				18 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
	19 ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Παραλύτου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Ἑσπερινὸς 7.00 μ.μ.	21 Ἁγ.Κων/νου & Ἑλένης Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. *** Ἑσπερινὸς 7.00 μ.μ.	22 Μεσοπεντηκοστῆς Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Τὰ Κατηχητικά τῆς ἐνορίας μας λειτουργοῦν κάθε Σάββατο στὴν αἴθουσα τοῦ Ναοῦ μας ὡς ἐξῆς Α' τμήμα: 10-11 π.μ. (Νηπιαγωγεῖο - Β' Δημοτικοῦ) Β' τμήμα: 11-12 π.μ. (Γ' - Στ' Δημοτικοῦ) Γ' τμήμα: 4.30-5.30 μ.μ. (Γυμνάσιο-Λύκειο)		25 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
	26 ΚΥΡΙΑΚΗ τῆς Σαμαρείτιδος Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	27 Ἁγ.Ἰω.Ῥώσσου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		Στὴν προτροπὴ τοῦ ἱερέως «Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν» πρὶν ἀπὸ τὸ Σύμβολο τῆς πίστεως σὲ κάθε Θεία Λειτουργία, θὰ ἦταν σημαντικό νὰ ἀσπαζόμεσθε εἰρηνικὰ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, φανερώνοντας ἀκριβῶς τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας.			
		Τὸ μυστήριο τῆς ἱ. ἐξομολογήσεως θα τελεσθεῖ στίς 14/5 ἀπὸ τὶς 10.00 π.μ. & στίς 28/5 ἀπὸ τὶς 7.00 μ.μ.			Κάθε Παρασκευή (ἀπὸ τὶς 10/5) στίς 7.00 μ.μ. γίνεται ἡ ἐβδομαδιαία ὁμιλία μὲ θέμα «Ἑρμηνεία στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως» (Πιστεύω). Ἀκολουθεῖ ἡ ἀκολουθία τοῦ μ. Ἀποδείπνου.		
<p>Ἡ Ἀγιογράφηση τοῦ Ναοῦ μας θὰ ἀρχίσει ἀπὸ τὴν 1^η Σεπτεμβρίου πάλι. Θὰ ζωγραφιστοῦν ἐπιτοπίως οἱ τοῖχοι καὶ οἱ ἀψίδες ἀνω τῶν δύο πλαϊνῶν θυρῶν τοῦ Ναοῦ. Ἀναζητοῦμε ἔτσι δωρητὲς γιὰ τὶς παραστάσεις τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ὑπαπαντῆς, τῆς Σταυρώσεως καὶ τῆς Ἀποκαθήλωσης. Καθὼς καὶ γιὰ 3 Ἁγίους-ὑμνογράφους (Θεοφάνη Γραπτὸ, Κοσμᾶ Μελωδὸ, Ἀνδρέα Κρήτης) Τὰ ὑπόλοιπα τῶν σημείων αὐτῶν, ἔχουν ἤδη δωρηθεῖ.</p>							